

VAKAVA OPETUS JA VAKAVA VASTUU

Meidän kvasi-vasemmistolaisemme, jotka alkoivat eilen julkaista omaa sanomalehteään „Kommunist”²⁸ (olisi lisättävä: esimarxilaisen kauden kommunisti), yrittävät sanoutua irti historian opetuksesta ja opetuksista, yrittävät sanoutua irti vastuusta.

Turhaa irtisanoutumista. Heidän ei kuitenkaan onnistu sanoutua irti.

Irtisanoutujat yrittävät parastaan, täyttävät loputtomasti sanomalehtien palstoja, uurastavat hiki hatussa; he eivät säästä „edes” painomustetta osoittaakseen, että „hengähdystauko”-„teorialla” ei ole pohjaa ja että se on huono „teoria”.

Mutta heidän ponnistelunsa eivät pysty kumoamaan tosiasiaa. Tosiasiat ovat itsepintaisia, kuten eräs paikkansa-pitävä englantilainen sananlasku sanoo. Tosiasia on se, että maaliskuun 3 päivästä, jolloin kello 1 päivällä saksalaiset lopettivat sotatoimet, maaliskuun 5 päivään kello 7:ään illalla, jolloin kirjoitan näitä rivejä, meillä on ollut hengähdystauko, ja me olemme *jo* käyttäneet näitä kahta päivää hyväksemme puolustaaksemme *tositeolla* (ei korulauseiden, vaan tekojen muodossa) sosialistista isänmaatamme. Tämä on tosiasia, joka käy päivä päivältä entistään selvemmäksi joukoille. Tosiasia on se, että ajankohtana, jolloin sotimaan kykenemätön armeija pakenee rintamalta pakokauhun vallassa jättäen tykkinsä ja ehtimättä räjäyttää siltoja,— sellaisena ajankohtana isänmaan puolustamista ja sen puolustuskunnan *kohottamista* ei ole lörpöttely vallankumouksellisesta sodasta (lörpöttely on suorastaan häpeällistä, kun armeija pakenee moisen pakokauhun vallassa, armeija, jonka *ainoatakaan* joukko-osas-

toa vallankumouksellisen sodan kannattajat *eivät ole voineet pysäyttää*), vaan perääntyminen järjestyksessä saadaksemme pelastetuksi armeijan rippeet ja kaikkien hengähdystauon suomien päivien käyttäminen tähän tarkoitukseen.

Tosiasiat ovat itsepintaisia.

Meidän kvasi-vasemmistolaisemme, yrittäessään sanoutua irti tosiasioista, niiden antamista opetuksista, vastuukysymyksestä, koettavat *salata* lukijoilta äskeisen, aivan tuoreen, historiallisesti tärkeän menneisyyden ja *hämätä* sen vetoamalla etäiseen menneisyyteen ja toisarvoisiin seikkoihin. Esimerkki: K. Radek muistelee kirjoituksessaan sitä, kuinka hän joulukuussa (joulukuussa!) kirjoitti, että on autettava armeijaa kestämaan paikallaan, kirjoitti siitä „kirjelmässään Kansankomissaarien Neuvostolle”. Minulla ei ole ollut tilaisuutta lukea tuota kirjelmää, ja kysyn itseltäni: minkähän vuoksi Karl Radek ei julkaise sitä *kokonaan*? Miksi hän ei selitä selvästi ja suoraan, mitä nimenomaan hän silloin tarkoitti „kompromissirauhalla”? Miksi hän ei muistele lähempää menneisyyttä, jolloin hän kirjoitti „Pravdassa” omasta (kaikkein pahinta lajia olevasta) harhakäsityksestään, että saksalaisten imperiaalistien kanssa voidaan solmia rauha ehdolla, että Puola palautetaan?

Miksi?

Siksi, että kvasi-vasemmistolaisten on pakko hämätä tosiasiat, jotka paljastavat, että *he*, „vasemmistolaiset”, ovat vastuussa sellaisten harhaluulojen kylvämisestä, jotka todellisuudessa *ovat auttaneet* saksalaisia imperialisteja ja *vaikeuttaneet* Saksan vallankumouksen kasvua ja kehitystä.

N. Buharin yrittää nyt kieltää senkin tosiasian, että hän ja hänen ystävänsä ovat vakuutelleet, että saksalainen ei muka voi hyökätä. Mutta hyvin monet kuitenkin tietävät olevan totta sen, että Buharin ja hänen ystävänsä ovat vakuutelleet niin ja että kylvämällä tuota harhaluuloa *he ovat auttaneet* Saksan imperialismia ja *vaikeuttaneet* Saksan vallankumouksen kasvua, jota on heikentänyt se, että Iso-Venäjän Neuvostotasavallalta on nyt, kun talonpoikaisarmeija pakenee pakokauhun vallassa, riistetty monia tuhansia tykkejä sekä rikkauksia monien satojen miljoonien arvosta. Minä ennustin sen selvästi ja täsmällisesti

tammikuun 7 päivän teeseissäni *. Kun N. Buharinin on pakko „ottaa takapakkia”, niin sitä pahempi hänelle. Kaikki, jotka muistavat Buharinin ja hänen ystäviensä ne sanat, että saksalaiset eivät pysty hyökkäämään, kohauttavat nyt olkapäitään sen johdosta, että N. Buharinin on täytynyt „ottaa takapakkia” ja kieltäytyä omista sanoistaan.

Ja niitä varten, jotka eivät muista noita sanoja, jotka eivät ole kuulleet niitä, viittaamme asiakirjaan, joka *nyt* on hieman arvokkaampi, mielenkiintoisempi ja opettavaisempi kuin K. Radekin joulukuiset kyhäilyt. Tämän asiakirjan, jonka „vasemmistolaiset”, ikävä kyllä, ovat salanneet lukijoiltaan, muodostavat (1) puolueemme KK:n ja nykyisen „vasemmisto”-opposition neuvottelukokouksessa tammikuun 21 p:nä 1918 suoritettujen äänestyksen ja (2) KK:ssa helmikuun 17 p:nä 1918 suoritettujen äänestyksen tulokset.

Kun tammikuun 21 p:nä 1918 äänestettiin kysymyksestä, onko neuvottelut saksalaisten kanssa keskeytettävä viipymättä, niin *puolesta* äänesti (kvasi-vasemmistolaisen „Kommunistin” avustajista) vain Stukov. Kaikki toiset äänestivät vastaan.

Kysymyksessä, *voidaanko pitää sallittavana* aluevaltauksia edellyttävän rauhan allekirjoittamista siinä tapauksessa, jos saksalaiset katkaisevat rauhanneuvottelut tai esittävät uhkavaatimuksen, *vastaan* äänestivät vain Obolenski (milloinkahan julkaistaan „hänen” teesinsä? miksi „Kommunisti” vaikenee niistä?) ja Stukov. Kaikki toiset äänestivät *puolesta*.

Kysymyksessä, *pitääkö* tässä tapauksessa allekirjoittaa ehdotettu rauha, *vastaan* äänestivät vain Obolenski ja Stukov, toiset „vasemmistolaiset” *pidättyivät äänestyksestä!* Se on tosiasia.

Helmikuun 17 p:nä 1918 äänestettäessä kysymyksestä, kuka on vallankumouksellisen sodan kannalla, Buharin ja Lomov „kieltäytyivät osallistumasta äänestykseen, koska kysymys on näin asetettu”. *Puolesta* ei äänestänyt kukaan. Se on tosiasia!

Kysymyksessä, onko „rauhanneuvottelujen uudelleen alkamista lykättävä siihen asti, kunnes Saksan hyökkäys tulee riittävässä määrin (juuri niin!) näkyviin ja kunnes tulee näkyviin sen vaikutus Saksan työväenliikkeeseen”,

* Ks. Teokset, 26. osa, ss. 427—435. *Toim.*

puolesta äänestivät „vasemmisto”-lehden nykyisten avustajien joukosta Buharin, Lomov ja Uritski.

Kysymyksessä, „solmimmeko rauhan, jos saksalaiset todella alkavat hyökkäyksen eikä Saksassa ja Itävallassa synny vallankumouksellista nousua”, äänestyksestä *pidättyivät* Lomov, Buharin ja Uritski.

Tosiasiat ovat itsepintaisia. Ja tosiasiat puhuvat, että Buharin kielsi Saksan hyökkäyksen mahdollisuuden ja kylvi harhakäsityksiä, joilla hän *todellisuudessa auttoi* vastoin tahtoaan Saksan imperialisteja ja *vaikeutti* Saksan vallankumouksen kasvua. Siinä juuri onkin vallankumouksellisen sanahelinän olemus. Hän meni sisään väärästä ovesta.

N. Buharin moittii minua siitä, etten erittele konkreettisesti nykyisen rauhan ehtoja. Kuitenkin on helppo käsittää, että minun todisteitani varten ja asian olemuksen vuoksi se ei ole ollut eikä ole lainkaan tarpeellista. Riitti, kun todistin, että ratkaistavanamme on vain yksi todellinen eikä mielikuvituksellinen pulma: joko *sellaiset* ehdot, jotka suovat vaikkapa muutaman päivän kestävän hengähdystauon, tai Belgian ja Serbian asema. Eikä Buharin ole kumonnut sitä edes Pietariin nähden. Hänen virkaveljensä M. N. Pokrovski on tunnustanut sen.

Ja että uudet ehdot ovat Brestin ankaria, raskaita ja nöyryyttäviä rauhanehtoja ankarammat, raskaammat ja nöyryyttävämmät, *siihen ovat* suuren Venäjän Neuvostotasavallan edessä *syylisiä meidän kvasi-vasemmistolaisemme* Buharin, Lomov, Uritski ja kumpp. Se on historiallinen tosiasia, jonka edellämainitut äänestykset ovat todistaneet. Tätä tosiasiaa ei voida hämätä millään verukkeilla. Teille *tarjottiin* Brestin ehtoja, mutta te vastasitte pöyhkeilyllä ja rehentelyllä, *kunnes saitte* huonommat ehdot. Se on tosiasia. Ja siitä vastuusta te ette voi sanoutua irti.

Tammikuun 7 p:nä 1918 kirjoittamissani teeseissä on aivan selvä ennakko-otaksuma, että armeijamme tilan vuoksi (mikä ei voinut muuttua siitä, että ladeltiin korulauseita uupuneita talonpoikaisjoukkoja „*vastaan*”) Venäjä *tulee* solmimaan *huonomman* erillisrauhan, ellei se hyväksy Brestin rauhaa.

„Vasemmistolaiset” ovat joutuneet Venäjän porvariston virittämään ansaan, porvariston, jonka *piti* vetää meidän meille *mahdollisimman* epäedulliseen sotaan.

Se on tosiasia, että „vasemmistoeserit” erkanivat ilmeisesti talonpoikaistosta kannattaessaan sodankäyntiä *nyt heti*. Ja tämä tosiasia todistaa, että vasemmistoeserrien politiikka on *kevytmielistä*, aivan samoin kuin oli kevytmielistä kaikkien eserrien näennäisesti „vallankumouksellinen” politiikka vuoden 1917 kesällä.

Pietarin ja Moskovan esimerkki osoittaa, että valvutuneimmat ja edistyneimmät työläiset vapautuvat nopeasti vallankumouksellisen sanahelinän huumauksesta. Pietarin parhaimmat työläiskaupunginosat: Viipurinpuoli ja Vasiljevski Ostrov ovat jo selvinneet siitä. Pietarin työläisten edustajain Neuvosto ei ole *viipymättömän* sodan kannalla, se on käsittänyt, että siihen *on valmistauduttava*, ja se valmistautuu siihen²⁹. Moskovan bolshevikkien kaupunkikonferenssissa maaliskuun 3 ja 4 p:nä vuonna 1918 voittivat jo vallankumouksellisen sanahelinän vastustajat³⁰.

Se, miten hirvittävään itsepetokseen asti „vasemmistolaiset” ovat menneet, näkyy eräästä Pokrovskin kirjoituksessa olevasta lauseesta, jossa sanotaan: „Jos aiotaan sotia, niin on sodittava *nyt*” (alleviivaus Pokrovskin), ... „kun — kuulkaahan! kuulkaahan! — kun Venäjän armeijaa ei ole vielä kotiutettu aina vastamuodostettuja joukko-osastoja myöten”.

Mutta ken ei viittaa kintaalla tosiasioille, hän tietää, että saksalaisten torjumista Iso-Venäjällä, Ukrainassa sekä Suomessa *haittasi* vuoden 1918 helmikuussa eniten juuri *meidän kotiuttamaton armeijamme*. Se on tosiasia. Sillä se ei voinut olla pakenematta pakokauhun vallassa vieden mukanaan puna-armeijalaistenkin osastoja.

Ken haluaa ottaa oppia historian opetuksista eikä pakoile, vaikka niistä on vastattava, ei viittaa kintaalla niille, hän palauttaa mieleensä vaikkapa Napoleon I sodat Saksaa vastaan.

Preussi ja Saksa solmivat monesti valloittajan kanssa *kymmenen kertaa* raskaampia ja nöyryyttävämpiä rauhansopimuksia (kuin on meidän), vieläpä sellaisiakin, joissa tunnustettiin vierasmaalainen poliisi ja sitouduttiin antamaan apujoukkoja Napoleon I valloitusotaretkiä varten. Preussin kanssa solmimillaan sopimuksilla Napoleon I sortii ja pirstoi Saksaa kymmenen kertaa pahemmin kuin mitä Hindenburg ja Vilhelm kuristavat nyt meitä. Ja sittenkin Preussissa löytyi väkeä, joka ei pöyhkeilyt, vaan allekir-

joitti äärimmäisen „häpeällisiä” rauhansopimuksia, allekirjoitti niitä siksi, kun ei ollut armeijaa, allekirjoitti kymmenen kertaa sortavampia ja nöyryyttävämpiä ehtoja, mutta sitten *kuitenkin* nousi kapinaan ja sotaan uudelleen. Ja näin on käynyt monia kertoja eikä vain kerran. Historia tuntee useampia tällaisia rauhansopimuksia ja useampia tällaisia sotia. Se tuntee useampia hengähdystaukotapauksia ja useampia tapauksia, jolloin valloittaja on julistanut uuden sodan. Se tuntee useampia tapauksia, jolloin *sorrettu* kansakunta on solminut liiton sortavan kansakunnan kanssa, joka oli valloittajan kilpailija ja samanlainen valloittaja (tämä niiden tiedoksi, jotka kannattavat „vallankumouksellista sotaa” *ilman* imperialistien apuun turvautumista!).

Sellaista on ollut historian kulku.

Niin on ollut. Niin tulee olemaan. Olemme astuneet *useiden* sotien kauteen. Kuljemme uutta *isänmaallista* sotaa kohti. Tulemme siihen kypsyvän sosialistisen vallankumouksen oloissa. Ja tätä vaikeata taivalta kulkiessaan Venäjän proletariaatti ja Venäjän vallankumous pystyvät parantumaan pöyhkeilystä, vallankumouksellisesta sanahelinästä, ne pystyvät ottamaan vastaan äärimmäisen raskaitakin rauhansopimuksia, pystyvät nousemaan uudelleen.

Me olemme solmineet *Tilsitin rauhan*. Me tulemme voittamaan ja saavutamme vapautemme, samoin kuin saksalaiset vuonna 1807 solmimansa Tilsitin rauhan jälkeen vapautuivat Napoleonista vuosina 1813 ja 1814. Välimatka meidän Tilsitin rauhastamme meidän vapautumiseemme tulee nähtävästi olemaan lyhyempi, sillä historian kulku on nyt nopeampaa.

Alas pöyhkeily! Käykäämme käsiksi vakavaan työhön, olkaamme kurinalaisia ja järjestyneitä!

Kirjoitettu maaliskuun 5 pnä 1918

Julkaistu maaliskuun 6 pnä 1918

„Pravda” lehden 42. numerossa

Allekirjoitus: N. L e n i n

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

